

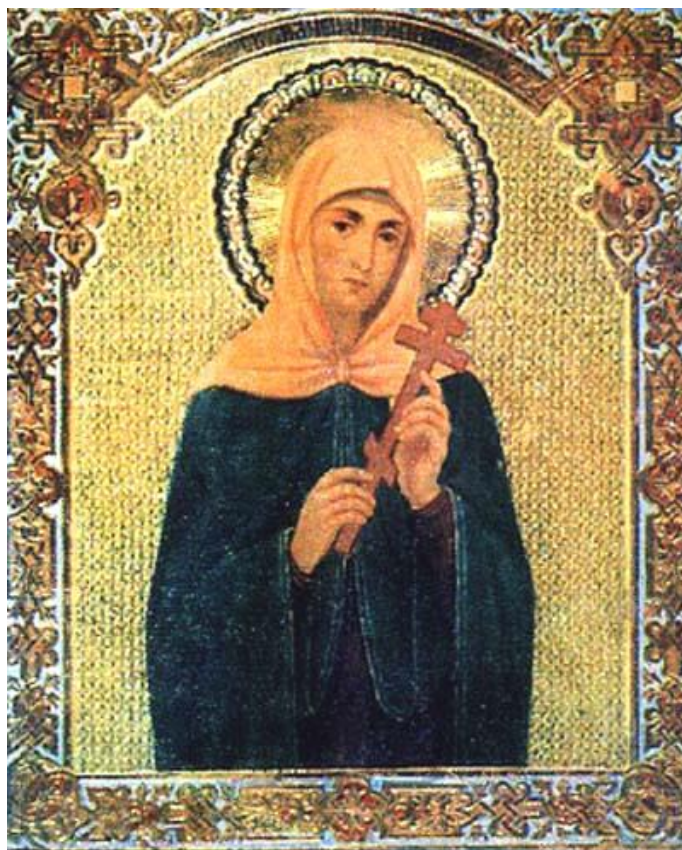
Ukrainian Orthodox Church of Canada
Українська Православна Церква в Канаді
L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

«ПІДВЛАДНИЙ»

"UNDER AUTHORITY"

**«SOU MIS À DES
SUPÉRIEURS»**

Pr. Ihor Kutash
ikutash@gmail.com

«Я людина підвладна, і вояків під собою я маю; і одному кажу: піди то йде він, а тому: прийди і приходить, або рабові своєму: зроби те і він зробиць.»
(Матвія 8:9)

Четверта Неділя по П'ятидесятниці

Незмінна проблема стоїть перед людським родом: ми бунтарі. Ми не охоче сприймаємо влади над собою. Це ж – джерело нашого падіння з часів Адама і Єви, які повстали проти Божого Слова: триматися подалі від плодів Древа пізнання добра і зла. Вони їли і, як і попереджав їх Бог, смерть почала свою інфекцію хорошого Божого творіння. Ми спасені від неї повною, відданою слухняністю, яка випливає з досконалої любові, Другого Адама, Ісуса Христа, Який прийняв принциповий вибір, коли зустрів очевидний сценарій ганебної, болісної

смерті: «Отче Мій, як ця чаша не може минути Мене, щоб не пити її, нехай станеться воля Твоя!» (Матвія 26:39). Його послух здобув Йому - і нам, у Ньому – найвищу нагороду, коли сів Він праворуч Отця, Джерела Пресвятої Тройці.

Сьогодні, 6 липня, 2014 року, в Четверту Неділю після П'ятидесятниці ми святкуємо пам'ять Святої, чиє ім'я нагадує нам про наш стан бунтарів і засоби нашого спасіння. Це ж Мучениця Агрипина Римська - або Мінейська (Мінео - місто в Сицилії, де її тіло було перенесено після її мучеництва). Її ім'я більше не з'являється в календарі Римської Церкви, хоча вона урочисто святкується католиками у північній дільниці Бостону, у штаті Массачусетс, а також у Сицилія, і далі шанується православними. Її ім'я може означати «дикий кінь» - від грецького «аґріос» - «дикий» і «гіппос» - «кінь».

Було це в третьому столітті. Прекрасна молода блондинка (такий колір волосся у великій статуї, яку на її Свято носять парадно почергово 20 відданих чоловіків щороку в північній дільниці Бостону - цього року сторіччя цієї паради: ([ось тут](#))) римлянка - деякі кажуть, що вона була принцесою - стала послідовником Ісуса в найнебезпечніший час. Її любов до Господа надала їй відваги - настільки, щоб відмовляти женихам-язичникам, навіть, як каже її *Життє* (яке католицькі вчені охарактеризували як сумнівне, бо ж непідтверджене іншими документами), сам римський імператор Валеріан. Коли вона подала причину цієї відмови, що вона віддана Христу, її заарештували і жорстоко побили палицями і забрали в ланцюгах. Вона померла від отриманих травм, і її тіло забрали три християнки: Басса, Паула і Агафоніка (можливо її сестри) на Сицилію, де вона стала джерелом чудес.

Юний «дикий кінь» відмовився підкоритися, мабуть, найвищому земному авторитету того часу, тим самим отримавши покарання як бунтар. Християни бачать це по-інакшому. Агрипина зробила вибір: вона не відкидала авторитет у цілому. Вона вибрала послух саме найвищому і вічному Авторитету - Самому Богу. Вона рішуче відмовилася єднатися з тими, хто не визнає і не служить цьому Авторитету. Як Господь Ісус, так і вона була слухняною до смерті, як і всі Мученики. І, на відміну від деяких в цьому світі, хто отримав звання "мученик", її слухняність було не мотивована ненавистю до тих, хто не підкоряється цьому Авторитету. Її мотивація була любов - любов до Бога, а з тим і любов'ю до людей, які будуть натхнені її свідченням вірності аж до смерті. Її смерть не принесла інших смертей - вона ж принесла і продовжує приносити оновлення життя - життя вічного.

Якщо її дійсно сватав Валеріан (подані дати показують, що це було можливим), то ось ще одна цікава наука про владу. Незабаром після мученицької смерті Агрипини імператор відправився в бій в Едесу (сьогодні - південна Туреччина) проти короля Шапура I Сасанидської (Перської) імперії. Він був переможений і, коли він зустрів Шапура (якого титул був «Шаганша», що означає «цар царів») останній зрадницьки взяв його в полон, і він провів решту свого життя в неволі - єдиний римський імператор, якому довелося потерпіти таку долю. Той, чия земна влада давала можливість приносити смерть підвладним, сам був змушений підкоритися іншій яка мала таку ж силу. Послух Агрипини до авторитету істинного Царя царів не був з примусу. Був він дарований і вона стала черговим свідком про свободу, що цей Цар дає своїм послідовникам – це свобода, яку сама смерть не може відібрати.

Ім'я «Агрипина» в популярному українському варіанті – «Горпина» (також і в

Польщі, де є чудова українська фолк-рок-група з таким ім'ям). Серед іншого, це назва трагічної новели українського автора (етнічної росіянки) з псевдонімом «Марко Вовчок», чий справжнє ім'я - Марія Вілінська, і яку сам великий Тарас Шевченко ніжно називав «дочкою» а вона його «батьком» ([ось тут](#)). Вовчка Горпина - молода мати-кріпачка, яка втратила свою дочечку через недугу і від цієї травми стала психічно хворою. Трагедія виникла внаслідок зловживання влади молодого поміщика, який не був послухним вченню ліберального світогляду якого він визнавав і приказав Горпині, залишити свого хвору дитинку вдома, щоб вона не заважала їй при праці. Горпина приходять додому і знаходить дитину мертвою. Відгомін цієї трагічної історії можна знайти і в новелі про «Діда Горпину» з пера сучасного українського автора, Олекси Різниченка (народився в Єнакієво в Донецькій області, де виростав колишній український президент Віктор Янукович). Дід Горпина, теж, у зв'язку із жахливою трагедією в часі Голодомору в 1933 році зійшов з розуму: ([ось тут](#)).

Є незліченна безліч прикладів зловживань влади у цьому світі. Євангелія з Четвертої Неділі після П'ятидесятниці (Матвія 8:5-13) дає освіжаючий приклад людини, яка правильно використовує свій авторитет. Римський сотник отримує зцілення слуги свого від нашого Господа, Який похвалив його за віру, яка виражається глибоким розумінням можливостей, яких дає справжній авторитет: а саме давати, підтримувати і продовжувати життя. Прочитавши й осмисливши цю науку про належне використання влади й побачивши застосування її мученичим свідченням Св. Агрипини, в контрасті зі зловживанням влади Валеріаном, поміщиком у новелі «Горпина» і смертоносними силами, які призвели до трагедії «Діда Горпини», давайте вирішимо ще раз смиренно і послідовно бути послухними владі Царя царів і проявляти ту владу, яку Він нам дарує, щоб поширювати Його Царство добра, миру і радості.

“UNDER AUTHORITY”

“I myself am a man under authority, with soldiers under me. I tell this one, ‘Go,’ and he goes; and that one, ‘Come,’ and he comes. I say to my servant, ‘Do this,’ and he does it.”
(Matthew 8:9)

Fourth Sunday after Pentecost

A perennial problem besets the human race: we are rebellious. We do not take well to authorities. This has been a source of our downfall from the time of Adam and Eve who rebelled against God's counsel: to stay away from the fruit of the Tree of the Knowledge of Good and Evil. They ate and, as God had warned them, death began its infection of God's good creation.

«SOU MIS À DES SUPÉRIEURS»

«[M]oi qui suis soumis à des supérieurs, j'ai des soldats sous mes ordres; et je dis à l'un: Va! et il va; à l'autre: Viens! et il vient; et à mon serviteur: Fais cela! et il le fait.»
(Matthieu 8:9)

Quatrième Dimanche après la Pentecôte

Un problème récurrent assaille la race humaine: nous sommes rebelles. Nous n'acceptons pas bien être soumis aux autorités. Cela a été une source de notre ruine de l'époque d'Adam et Ève qui se sont rebellés contre le conseil de Dieu: rester à l'écart à partir du fruit de l'Arbre de

We are saved by the complete, dedicated obedience, springing from perfect love, of the Second Adam, Jesus, Who had made a critical choice when faced with the obvious scenario of a ignominious, painful death: "O My Father, if it is possible, let this cup pass from Me; nevertheless, not as I will, but as You will" (Matthew 26:39). His obedience won Him – and us in and through Him – the place of highest honour, at the right hand of the Father, the Source of the Most Blessed Trinity.

Today, July 6, 2014, on the Fourth Sunday after Pentecost we celebrate the memory of a Saint, whose name remind us of our rebellious state and the means of our salvation. She is the Martyr Agrippina of Rome – or of Mineo, the town in Sicily where her body was taken after her martyrdom. Her name no longer appears on the calendar of the Roman Church, although she is much celebrated by Catholics in North End Boston, Massachusetts, as well as Sicily, and continues to be revered by the Orthodox. Her name may mean "wild horse" – from the Greek "agrios" – "wild" and "hippos" – "horse".

It was the 3rd century. The lovely young blonde (such is the colour of her hair in the large statue which is carried alternately by 20 devoted men each time each year in North End Boston – this year is the centenary of this celebration: ([click here](#))) Roman girl – some say she was a princess – had become a follower of Jesus in a most dangerous time. Her love for the Lord had rendered her bold – bold enough to resist pagan suitors, even, as her *Vita* (which Catholic scholars have characterized as unreliable, being unsupported by other documents) says, the Roman Emperor Valerian himself. When she gave the reason for this rejection as her devotion to Christ, she was arrested and severely beaten with sticks and carried away in chains. She died of her injuries and her body was taken by three Christian women: Bassa, Paula and Agathonica (perhaps her

la connaissance du bien et du mal. Ils ont mangé et, comme Dieu les avait mis en garde, la mort a commencé son infection de la bonne création de Dieu. Nous sommes sauvés par la, l'obéissance dédié complet, jaillissant de l'amour parfait du Second Adam, Jésus, Qui avait fait un choix critique face au scénario évident d'une mort ignominieuse, douloureuse: «Mon Père, s'il est possible que cette coupe s'éloigne de moi! Toutefois, non pas ce que je veux, mais ce que tu veux.» (Matthieu 26:39). Son obéissance Lui a gagné - et à nous en Lui et par Lui - le lieu de la plus haute distinction, à la droite du Père, la Source de la Très Sainte Trinité.

Aujourd'hui, 6 juillet 2014, le Quatrième Dimanche après la Pentecôte, nous célébrons la mémoire d'une Sainte, dont le nom nous rappelle notre état rebelle et les moyens de notre salut. Elle est le Martyr Agrippine de Rome - ou de Mineo, en Sicile la ville où son corps a été prise après son martyre. Son nom ne figure plus sur le calendrier de l'Église Romaine, même si elle est beaucoup célébrée par les catholiques dans le North End de Boston, Massachusetts, ainsi que la Sicile, et continue d'être vénéré par les orthodoxes. Son nom peut signifier «cheval sauvage» - en grec «agrios» – «sauvages» et «hippos» - «cheval».

C'était la 3e siècle. La belle jeune blonde (telle est la couleur de ses cheveux dans la grande statue qui est portée en alternance par 20 hommes dévoués chaque année dans le North End de Boston - cette année c'est le centenaire: ([cliquez ici](#)) fille romaine - certains disent qu'elle était une princesse - était devenu un disciple de Jésus dans un temps le plus dangereux. Son amour pour le Seigneur l'avait rendue intrépide - assez pour résister les galants païens, même, comme sa *Vita* (que les savants catholiques ont caractérisé comme peu fiables, n'étant supportée par d'autres documents) dit, l'empereur romain Valérien lui-même. Quand elle a donné la

sisters) to Sicily where it became the source of miracles.

The young “wild horse” refused to obey, perhaps, the very highest earthly authority of her time, thus incurring punishment as a rebel. Christians see it differently. Agrippina had made a choice: she did not reject authority in general. She had chosen obedience to the very highest, eternal Authority – God Himself. She would not be united to one who did not recognize and serve that Authority. As was the Lord Jesus, she was obedient unto death, as are all martyrs. And, unlike some in this world who are given the title of “martyr”, her obedience was not motivated by hatred of those who did not obey this Authority. Her motivation was love – love of God, coupled with love of her fellow humans who would be moved and inspired by her witness. Her death did not bring about other deaths – it brought and continues to bring renewal of life – life everlasting.

If her suitor was, in fact, Valerian (the dates given show this was possible), then here is another striking message about authority. Shortly after the martyrdom the emperor went in battle in Edessa (today, southern Turkey) against King Shapur I of the Sassanian (Persian) empire. He was defeated and when he met Shapur (whose title was “shahanshah” which means “king of kings”) the latter treacherously took him captive and he spent the rest of his life in captivity – the only Roman emperor to do so. The one whose earthly authority made it possible for him to bring death upon those under that authority, was himself forced to submit to another with the same authority. Agrippina’s obedience to the authority of the true King of kings was not coerced. It was freely given and she became another witness to the freedom that King gives His followers – a freedom which death itself cannot take away.

In Ukrainian the “Agrippina” name is been popularly rendered as “Horpyna” (so also in Poland, where there is a marvelous

raison de ce rejet - son dévouement au Christ, elle a été arrêtée et sévèrement battue avec des bâtons et emportée dans les chaînes. Elle est morte de ses blessures et son corps a été prise par trois femmes chrétiennes: Bassa, Paula et Agathonica (peut-être ses sœurs) en Sicile où il est devenu la source de miracles.

Le jeune «cheval sauvage» a refusé d'obéir, peut-être, la plus haute autorité terrestre de son temps, s'attirant ainsi la punition comme une rebelle. Mais les Chrétiens voient ces choses différemment. Elle avait fait un choix: elle ne rejette pas l'autorité en général. Agrippine avait choisi l'obéissance à la plus haute Autorité éternelle - Dieu Lui-même. Elle ne serait pas unie à celui qui ne reconnaît pas et ne servirait pas cette administration. Comme ce fut le Seigneur Jésus, elle était obéissante jusqu'à la mort, comme le sont tous les Martyrs. Et, contrairement à certains dans ce monde qui reçoit le titre de «martyr», son obéissance n'était pas motivée par la haine de ceux qui n'ont pas obéi à cette Autorité. Sa motivation était l'amour - l'amour de Dieu, couplé avec l'amour de ses frères humains qui serait ému et inspiré par son témoignage. Sa mort n'a pas apporté d'autres décès - il apporté et continue d'apporter le renouveau de la vie - la vie éternelle.

Si son plaideur était, en fait, Valérien (les dates données montrent que cela était possible), alors voici un autre message frappant sur l'autorité. Peu de temps après le martyre l'empereur est allé dans la bataille à Edessa (aujourd'hui au sud de la Turquie) contre le roi Shapur I de l'empire Sassanide (Perse). Il a été vaincu et quand il a rencontré Shapur (dont le titre était "Shahanshah" qui signifie «roi des rois»), ce dernier l'a pris en traître captif et il a passé le reste de sa vie en captivité - le seul empereur romain à le faire. Celui dont l'autorité terrestre lui fait possible d'apporter la mort à ceux sous cette autorité, a été contraint de se soumettre à une autre avec la même autorité.

Ukrainian folk-rock group of that name). Among other things, it is the title of a tragic story by the (ethnic Russian) Ukrainian author with the pseudonym "Marko Vovchok" – whose real name was Mariya Vilinska, and whom the great Taras Shevchenko himself lovingly called "daughter" - and she called him "father" ([click here](#)). Vovchok's Horpyna is a young serf mother who loses her little daughter to sickness and becomes mentally ill as a result. The tragedy was due to the abuse of authority by a young landowner who did not follow the teachings of the liberal world-view he professed and ordered Horpyna to leave her sick baby at home so that she would not disturb her as she works. Horpyna comes home to find the baby dead. An echo of this tragic story is found in that of "Grandfather Horpyna" ("Did Horpyna") by a contemporary Ukrainian author, Oleksa Riznychenko (born in Yenakiyev in the Donetsk oblast – where former Ukrainian president Viktor Yanukovich grew up). Grandfather Horpyna, too, lost his mind due to a horrible tragedy during the Holodomor in 1933 ([click here](#)).

There are countless examples of abusive authorities in this world. The Gospel of the Fourth Sunday after Pentecost (Matthew 8:5-13), on the other hand, gives a refreshing example of a man who uses his authority well. The Roman centurion obtains healing for his servant from our Lord, Who praises him for his faith, which is expressed in a profound understanding of the possibilities afforded by an authentic authority: to give, sustain, and renew life. As we read and ponder this message on the proper use of authority and see its enactment in the example of St. Agrippina, contrasted to its abuse by Valerian, the landowner in "Horpyna" and the death-dealing authorities who brought about the tragedy of "Grandfather Horpyna", let us decide once more to humbly and

L'obéissance d'Agrippine à l'autorité du vrai Roi des rois n'a pas été contrainte. Il a été donné librement et elle est devenue un autre témoin de la liberté que le Roi donne à Ses disciples - une liberté que la mort elle-même ne peut pas emporter.

En ukrainien son nom a été populairement connu comme «Horpyna» (donc aussi en Pologne, où il est un merveilleux groupe folk-rock ukrainien de ce nom). Entre autres choses, c'est le titre d'une histoire tragique par le (ethnique russe) auteur ukrainien avec le pseudonyme de «Marko Vovtchok» - dont le vrai nom était Mariya Vilinska, et que le grand Taras Chevtchenko a appelé affectueusement «ma fille» - et elle l'a appelé mon père ([cliquer ici](#)). Horpyna de Vovtchok est une jeune serve mère qui perd sa petite fille à la maladie et devient malade mental à la suite. La tragédie est due à l'abus d'autorité par un jeune propriétaire qui ne respecte pas les enseignements de la vision du monde libérale qu'il professe et commande Horpyna de laisser son bébé malade à la maison afin qu'elle ne allait pas la déranger pendant qu'elle travaille. Horpyna rentre à la maison pour trouver le bébé mort. Un écho de cette histoire tragique se trouve dans celle du «Grand-père Horpyna» («Did Horpyna») par un auteur contemporain ukrainien, Oleksa Riznytchenko (né en Yenakiyev dans l'oblast de Donetsk - où l'ancien président ukrainien Viktor Ianoukovitch a grandi). Grand-père Horpyna, aussi, a perdu la tête à cause d'une horrible tragédie dans le temps de l'Holodomor en 1933: ([cliquez ici](#)).

Il existe d'innombrables exemples d'autorités abusives dans ce monde. L'Évangile du Quatrième Dimanche après la Pentecôte (Matthieu 8:5-13) donne un exemple rafraîchissant d'un homme qui utilise bien son autorité. Le centurion romain obtient une guérison de son serviteur de notre Seigneur, Qui le loue pour sa foi, qui s'exprime dans une

consistently submit to the authority of the King of kings and to make use of the authority He grants us to bring about the increase of His Kingdom of kindness, peace and joy.!

profonde compréhension des possibilités offertes par une autorité authentique: donner, maintenir et renouveler la vie. Comme nous le lisons et méditons ce message sur le bon usage de l'autorité et voyons sa promulgation dans l'exemple de Sainte Agrippine, en contraste avec son abus par Valérian, le propriétaire de «Horpyna» et les autorités mortifères qui ont mené à la tragédie du «Grand-père Horpyna», décidons-nous une fois de plus à nous soumettre humblement et de manière cohérente à l'autorité du Roi des rois et d'utiliser de l'autorité qu'Il nous accorde pour augmenter Son royaume de la bonté, la paix et la joie.

Le 6 juillet 2014